

A Sétatér Fesztivál 2012-es (a kép a helyszínen készült), nyári programjaival, eseményeivel bánjunk kicsit óvatosan. Bár lehetne róla vitriolos megjegyzéseket tenni, de most ne így járjunk el! Igaz, azért Pécs Megyei Jogú Város vezetői érdekesen jártak el, a sorozat kapcsán. Pénzt nem adtak a „bulihoz”, inkább próbáltak belőle beszedni néhány forintot. Szóval „kell is nekik”, meg „egy fillért se vigyen”.

A helyszínen, a Dóm téren, illetve a Szent István téren nehéz lenne kifogást találni. Hiszen Európa bármelyik városában megállná a helyét a terület. Persze, talán éppen ez lehet az egyetlen, ami ellene szól. Egy ilyen eseményfolyam, vásári forgatag nem az ország legcsodálatosabb katolikus temploma elé kívánkozik. De ez nem az a hétvége, amikor ilyenén fennakadunk!

Késő délután, napfényben, amúgy a helyzet kimondottan konszolidált, kulturált volt. Mértékletes fogyasztással, csodás borokkal, minőségi pálinkákkal, ismert sörökkel. Az ételek kínálata is változatos, a kiszolgálás szintén „tűrhetőnek” tűnt, bár éttermi kerekeket természetesen senki sem várhatott.

Akadtak viszont olyan öreg kályhák, amik miatt egyesek egészen a néprajzi múzeumig szoktak elzarándokolni. Miközben, a téren még tűz pattogott bennük. Hiába, a régi mesterek, még a szocialisták is tudtak valamit.

Tekeredik a tészta, kalács lesz belőle, kürtős

Amúgy nem csak a roston sült hal, de a kürtőskalács is kimondottan vonzóan tűnő falatokat ígért a sétálóknak. Az édességekkel sem lehetett baja senkinek, legfeljebb vidéki vásári, falusi búcsú érzését idézték meg. Ami nem akkora tragédia, Romanov-tortát meg senki sem várhatott volna el.

A nagyszínpadon Magyarország talán egyik legjobb hangú énekesnője, Kovács Kati

szórakoztatta a szépszámú hallgatóságot. A szinte kortalan énekesnő még a régi, „jól nyomja”. De a dalszövegek között azért akadt olyan, amire a gagyi kifejezés telitalálatnak minősíthető. Igaz a versek nem most „keletkeztek”, azokat lehetett ismerni. Ezek szerint az egykor volt „Sanzonbizottság” munkája sem volt hibátlan. Fátylat rá,

Tina Turner

ugyan ismertebb lehet, de a hangja nem jobb, bár nem is vacakabb. A rímjeit meg kevésbé értettük volna, a nagy zajban.

Ennek ellenére, azért az aláírásgyűjtő csillagvadászok, közös fényképre vágyók hada tényleg szinte rohamot indított az ismert, előadó „ellen”. Közöttük csak egy volt bántóan ittas, már-már hóbörgő, aki állandóan hangosan „Katikázott”. Végül „természetesen” szóváltásba keveredett a cseppet sem szomjas illető egy biztonsági „macival”. De ezt már előre lehetett látni, tudni, sejteni. Ennek ellenére ez csak csekély disszonanciát okozott.

A nagymama egykori kályháján pirult a szalonna, csak húsevőknek

Az este leszállta után azonban fokozódott a hangulat, erősödött a korábban visszafogottabb beszélgetések hangereje. Ez már így van, mióta világ a világ. Mindenki csak egy kicsivel mondta erősebben, amit asztaltársainak szeretett volna üzeni. Ez az út szokott a káosz felé vezetni. Ami pénteken este nem érte el a bántóan zavaró szintet. A maligán sem győzött, bár azért akadtak „kiütéses győzelmek”.

Éjfél felé viszont már bőven oszlani kezdett a tömeg. Ebből pedig számos dolog következett. Egyik az, miszerint, egyre jobban lehetett látni az elszórt hulladékokat. Amit természetesen nem mások, mint a vendégek hajigáltak szét.

Ezek után jogos a kérdés, tulajdonképpen milyen is a rendezvény? Akit érdekel, menjen ki, mert nem rossz, bár akadnak azért vadhajtásai. Olyan pécsi, de legalább a miénk, mint Bacsó Péter „Tanújának” magyar narancsa. Fogyasztható.